

at en ny Basis for denne Stat finder Sted. Maatte jeg i Forbindelse hermed maa omtale et enkelt Punkt. Naar der gives Bevilling til Udtørring, knyttes dertil i Reglen den Betiingelse, at det udtørrede Areal skal skylbættes efter en halv Snes Aars Forløb, men det er Noget, der ikke altid bliver overholdt. Det er mig f. Ex. meddelt, at Sjörning Sø ikke er bleven skylbætt, skjøndt der er gaaet meget længere Tid, siden den er bleven udtørret, og lignende Forhold finde maasse Sted ogsaa andre Steder. Den anden af vore vigtigste direkte Skatter, der ogsaa har været omtalt idag, er Bygningsafgiften. Hvad den angaar, kan jeg ikke tiltræde flere af de Bemærkninger, som ere fremkomne fra enkelte Medlemmers Side. Det er blevet ytret, at den hviler i visse Tilfælde paa Cieren, navnlig for de større Leiligheds Bedkommende, men paa Leieren for de mindre Leiligheds Bedkommende. Jeg tror, at denne Sætning ikke er rigtig, det virkelige Forhold er, at den hviler paa Cieren, og det overlades ham efter Tidomsstændighederne, saavidt disse tillade ham det, at vælte den over paa Leieren; derved kan den komme til at hvile paa Leieren eller, rettere sagt, paa Brugeren, men det beror paa, hvorvidt der findes et større Antal Bygninger til Udleie, og det er altsaa et Forhold, paa hvilket Lovgivningsmagten aldeles ikke har nogen Indflydelse. Dersom Forholdet altid var normalt, vilde den ganske sikkert komme til at hvile paa Leieren, men da Forholdene i Grunden aldrig ere normale, kommer den i mange Tilfælde til at hvile paa Cieren, i andre Tilfælde baade paa Leieren og paa Cieren og atter i andre Tilfælde paa Leieren. Ubilligheden ved den nuværende Bygningsafgift er af en dobbelt Art; for det Første det, som allerede er fremhævet, at den stiger og vedbliver at stige, medens Hartkornskatten, til hvilken den er et Sidestykke, ikke stiger. I et Skrift, som allerede er blevet citeret fra en anden Side, nemlig d'Orv. Scharlings og Falbe-Hansens Statistik, er fremsat den Anskuelse, at det omtrent for Diebliffet balancerer, saaledes at der nu for Diebliffet omtrent udredes en Bygningskat, der staar i samme Forhold til Værdien som Hartkornskatten til Landeindommens Værdi. Hvorvidt det er rigtig, skal jeg ikke kunne sige, jeg har den Opfattelse, at der i Virkeligheden allerede nu udredes noget Mere af Bygningerne i Kjøbstæderne, end der udredes af Landeindommene. Midlet derimod vil være, som ogsaa allerede fremhævet, en Fastsættelse af Bygningsafgiften for de enkelte Byer, saaledes at Beløbet ikke steg for dem, og hvad Bygningsafgiften paa Landet angaar, vilde den hensigtsmæssigste Maade at behandle denne paa i saa Fald være at lade den rette sig efter Bygningsafgiften i den nærmeste Kjøbstad. Derigjennem vilde der komme ogsaa en Standsning i Stigningen af Bygningsafgiften paa Landet, og der vilde blive tilveiebragt en billig

Regelighed af samme Art som den, man ved flere Bestemmelser i Næringsloven har søgt at tilveiebringe mellem By og Land. Men en anden Uretfærdighed ved Bygningsafgiften, som maasse har nok saa stor Vægt, navnlig for Kjøbenhavns Bedkommende, er ikke hidtil bleven fremhævet under denne Forhandling. Det er den, at der ikke tages noget Hensyn til Bygningernes Beliggenhed, og Følgen deraf er jo, at paa Østergade f. Ex. svares der ikke højere Bygningsafgift, end der svares i Khabarberkvarteret. I ringere Kvartaler af Kjøbenhavn kan Bygningsafgiften til Stat og Kommune — thi Bygningsafgiften til Kommunen retter sig, som bekendt, efter Bygningsafgiften til Staten — som er 3 Gange Arealstættens oprindelige Beløb — løbe op til 15 pCt. eller derover af Leiesummen, medens den i de bedre Kvartaler stundom kun er $\frac{1}{5}$ og maasse kun $\frac{1}{10}$ heraf; deri ligger en meget stærk Beskatning af den mindre formuende Klasse. Den høves jo rigtignok tilbids ved den Bestemmelse, at Leiligheder paa 80 Kvadratalen og derunder ere skattefrie; men som det allerede er bemærket af et andet Medlem, nøder man derved den Fattige til at bo daarligere, end han ellers vilde komme til. Den retfærdigste Maade at behandle Sagen paa, vilde være at indføre Klassestykket og saa fastsætte, at en vis Del af Statten paa enhver Leilighed blev eftergivet. Derigjennem vilde man komme til ved en jevn Stala at lade de daarlige og mindre daarlige og lidt mindre daarlige Leiligheder nyde i passende Forhold deres Andel af Eftergivelse. Jeg skal ikke uvilke det nærmere, idet jeg tror, at disse Antydninger maatte være tilstrækkelige. For Kjøbstædernes Bedkommende gjælder det Samme, men i ringere Grad, om end ikke i saa ganske ringere Grad, navnlig for de større Kjøbstæders Bedkommende, hvoraf vi allerede begynde at faae flere, og det maatte da bero paa de lokale Forhold, i hvilket Omfang lignende Bestemmelser skulde indføres der. At en saadan Ordning som den, jeg her har antydnet, vilde være retfærdig, vil fremgaa af et ganske simpelt Exempel. Paa Østergade, for at tage det dyreste Sted i Byen, kan man meget let finde en Leilighed paa 80 Kvadratalen, men det kan dog aldrig have været Meningen at eftergive den Slags Leiligheder Bygningsafgiften, da det er en Leilighed til meget høi Husleie. Hvis man altsaa fastsatte Eftergivelsen efter Klasseinddelingen, som atter kom til at rette sig efter Leiesummen, vilde det ramme den virkelige Statteevne paa den hensigtsmæssigste Maade. Der er endnu en direkte Skat, jeg skal sige et Par Ord om, nemlig Rangs-katten, der er i betydelig Afstagen, siden den Lov udkom, der har forøget vort Rangs væsen i en saa overordentlig Grad. Det beklages fra alle Sider, at denne Lov har havt en modsat Virkning af, hvad den tilsigtede, og det kunde maasse tages under Overveelse, om ikke en Forøgelse af Rangs-